

[Gade]

EF-atomkraftforskning,
 EF-politisamarbejde samt
 EFs u-landspolitik,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.»

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ivar Nørgaard (S):

Det er socialdemokratiets holdning, at EF-politikken først og fremmest skal koncentrere sig om de praktiske opgaver, som de nationale parlamenter og regeringer ikke selv kan løse hver for sig. Det gælder først og fremmest kampen mod arbejdsløsheden, og det gælder en effektiv anvendelse af den ny teknologi, kampen mod forureningen og kontrollen med de multinationale selskaber.

Erfaringerne fra Frankrig efter Mitterrands magtovertagelse viser, at selv et stort land alene ikke kan klare kampen mod arbejdsløsheden, hvis de andre lande fører en politik, der ikke fremmer investeringerne og efterspørgslen. Det er derfor nødvendigt, at alle medlemslandene sætter ind med en markant indsats mod arbejdsløsheden gennem samordningen af den økonomiske politik, herunder en nedsættelse af arbejdstiden. Det er beklageligt, at regeringen er så fodslebende for ikke at sige negativ i denne sag.

Hvis Europa ikke skal blive udkonkurreret af USA og Japan, er det også nødvendigt med fælles aktiviteter inden for forskning og udvikling af ny teknologi. ESPRIT-programmet er første vigtige skridt i den retning. Men det er ikke nok, at regeringen er aktiv i EF-regie for at få sat sådanne programmer i gang. Det er også vigtigt, at sagerne følges op herhjemme, så virksomhederne og forskningsinstitutionerne får en rimelig andel af de fælles ressourcer. Her har regeringen været noget langsom i vendingen. Udenrigsministeriets tidsskrift og Børsen International har først bragt detaljerede oplysninger om ESPRIT-programmet efter, at fristen for indsendelse af projektforslag for 1984 er overskredet. Det betyder, at vi allerede fra starten går glip af den første femtedel af de 6 mia dkr., som EF stiller til disposition, hvis ikke firmaerne og institutionerne har været mere

forudseende end regeringen i sine informationer.

Forureningen kender som bekendt ingen nationale grænser. EF er derfor et særdeles egnet instrument til en koordineret indsats for forbedring af miljøet.

Af konkurrencemæssige hensyn er det også vigtigt, at der i EF fastlægges de højest mulige bindende minimumsnormer for arbejdsmiljøet. Told- og kvantitative restriktioner er ophævet i fællesmarkedet, men der bliver kun lige adgang til medlemslandenes markeder, hvis man også afskaffer de såkaldte tekniske handelshindringer. Men afskaffelsen af tekniske handelshindringer må ikke føre til en forringelse af arbejdsmiljøet. Derfor er det vigtigt, at de enkelte lande selv kan fastlægge de såkaldte anvendelsesforskrifter, der gælder for arbejdsmiljøet. Forholdet mellem anvendelsesforskrifterne og fjernelsen af tekniske handelshindringer har været forhandlet mellem arbejdsmarkedets parter og de berørte ministerier, og regeringen har meddelt resultatet af disse forhandlinger i en note til EF-Kommissionen. Af de principper, man er enige om, vil jeg navnlig fremhæve følgende to:

Hensynet til varernes frie bevægelighed kan aldrig føre til, at hensynet til arbejdstagernes sikkerhed og sundhed fraviges. Hensynet til varernes frie bevægelighed kan ikke føre til, at medlemsstaterne afskæres fra at forbedre arbejdssikkerheden og sundheden.

Der har herhjemme været en diskussion i offentligheden om Kommissionens direktiv om visse malervarers og opløsningsmidlers mærkning. På nogle områder er kravene til stoffernes farlighed blevet skærpet, mens de på enkelte andre områder er blevet svækket, når det drejer sig om mærkningen. Det ligger imidlertid klart, at der her udelukkende er tale om de regler, der gælder for udenlandsk fremstilling af varer og danske importørers mulighed for at købe dem. Kommissionen er indstillet på ved fremtidige direktiver yderligere at skærpe kravene. Hvad angår anvendelsen af malervarerne og opløsningsmidlerne, er det fortsat alene de danske myndigheder, der fastsætter forskrifterne. Jeg er blevet oplyst om, at man i arbejdstilsynet i øjeblikket er i gang med udkast til en bekendtgørelse, der skal behandles i arbejdsmiljørådet. Forslaget går ud på, at der for de omhandlede produkter skal udarbejdes brugsanvisnin-